

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

יין אדום ליאונרד לוביץ'

אבל הוא נדחף מעלה אל תוך הראש, ופצעת את שרירי העין השולטים בתנועת גלגל העין".

בהשגחה פרטית שהה באותה עת בעיר - באוניברסיטת דרום קליפורניה בלוס אנג'לס - ד"ר סטיבן פלדון, מומחה בעל שם עולמי בשרירי העין. ד"ר גולדשטיין התקשר אליו ואמר לו שמדובר במקרה חירום וביקש שיפגוש אותי באופן מיידי.

אשתי הסיעה אותי אליו במהירות, והוא בדק אותי. כשסיים אמר, "יש לך כאן פציעה רצינית, אבל כרגע אין שום דבר שאני יכול לעשות. חזור אלי בעוד חודש ונראה אם המצב השתפר. בינתיים אני רוצה שתשים תחבושת על העין הזו".

כשחזרתי הביתה, הייתי מודאג מאד בקשר למצב הראייה שלי. הייתי כירורג צעיר, ממש בתחילת הקריירה שלי, וידעתי היטב שלסוג זה של עבודה צריך שתי עיניים - על מנת לנתח זקוקים לראייה סטריאוסקופית. במשך חודש, עם התחבושת על העין, לא יכולתי לעשות דבר, ונאלצתי לסגור את המרפאה.

אחרי חודש שבתי ונפגשתי עם ד"ר פלדון, אבל לא היה שום שיפור. הוא אמר, "נראה לי שנצטרך לנתח את העין, כדי שאוכל לבחון את המצב יותר מקרוב - ומכל מקום, אינני בטוח שיש בכלל משהו שאוכל לעשות כדי לתקן את המצב". הניתוח נקבע לשבוע שלאחר מכן.

בינתיים, התקשרתי לניו יורק ושוחחתי עם הרב יהודה לייב גרונר, מזכירו של הרבי. ביקשתי ממנו שיבקש בעבורי ברכה מהרבי להצלחת הניתוח, והוא הסכים לעשות זאת.

אחרי הניתוח, יצא ד"ר פלדון והודיע, "יש לי חדשות טובות, וחדשות רעות".

"מה החדשות הטובות?"

"החדשות הטובות הן שגילינו ששריר העין שלם. הוא נפגע קשות, אך לא נקרע ולא נותק מגלגל העין. החדשות הרעות הן שלא יכולתי לעשות דבר כדי לתקן את המצב. זה לא ניתן לתיקון... תיאלץ להמשיך לחבוש את העין,

<<



היה זה בשעת בוקר מוקדמת, בתשעה באב תשמ"ב (1982), כאשר קרתה לי אותה תאונה מוזרה לפני שיצאתי לבית הכנסת.

באותה תקופה התבצעו בביתנו תיקוני צנרת - החלפנו את כל הצינורות שעלו מקומת המרתף, דרך הארון בקומה הראשונה, הקומה השנייה ועד לעליית הגג. באותו בוקר, החלטתי לבדוק איך מתקדמת העבודה.

כדי להשקיף על הנעשה, עליתי על שרפרף - שרפרף רעוע למדי, הייתי אומר - שעמד בארון. ברגע שטיפסתי עליו, החלקתי ונפלתי על מטאטא שטיחים שעמד גם הוא בתוך הארון - וידית המטאטא נכנסה לי ישר לתוך העין הימנית. זו הייתה חוויה נוראה, והתייסרתי מכאבים. חשבתי שגרמתי נזק בלתי הפיך לעיני הימנית, וחששתי שאולי אפילו גרמתי לעצמי עיוורון.

מיד התקשרתי לידיד רופא עיניים, ד"ר גולדשטיין, והוא הסכים לפתוח את מרפאתו עבורי, למרות שהיה זה כאמור בבוקרו של תשעה באב. אחרי שהוא בדק אותי, הוא אמר, "החדשות הטובות הן שגלגל העין שלך שלם,

התקשרתי לד"ר פלדון ואמרתי לו, "דוקטור, אני חייב לספר לך משהו – גלגל העין שלי נרפא. אני יכול שוב לראות".

הוא אמר, "זה בלתי אפשרי".

"ובכן, אני רופא – אני יודע לקבוע אם אני רואה או לא".

כשהלכתי להיבדק אצלו, הוא אמר, "אתה צודק – הכול בסדר. אבל זהו נס! לא נשמע כדבר הזה!"

אחרי זה, יכולתי לחזור לעיסוק הרפואי שלי. יכולתי לבצע את העבודה שהוכשרתי לבצע, ולהצליח בה. יכולתי לתרום לקהילה היהודית ולהרבה מוסדות צדקה וחסד, לא רק מקומיים, אלא ברחבי העולם כולו.

אוסף ואציין, שמאז ועד היום תמיד יש יין אדום בבית הכנסת. לא משנה באיזה אירוע מדובר, תמיד יש בקבוק יין אדום מוכן עבורי.

ד"ר ליאונרד לוביץ' מתגורר בלונג ביץ' קליפורניה. הוא רואיין בלוס אנג'לס, בחודש אולול תש"ע (2010).

ונזמין עבורך משקפי פריזמה מיוחדות שיסיטו את כיוון קרני האור, על מנת לאפשר לך לראות".

הבנתי שהקריירה שלי ככירורג נגמרה. כל חיי התכוננתי לקראת התפקיד הזה, וכעת הייתי מחוסל. התקשרתי שוב לרב גרונר ואמרתי לו, "אתה יודע, אני לא מבין את העניין הזה. אנחנו לומדים שהכול אמור להיות לטובה; אבל איפה הטוב בכל זה?" הוא שוחח עמי ארוכות והסביר לי רעיונות תורניים שונים בנושא זה, ואני רשמתי תוך כדי שהוא דיבר. לבסוף הוא אמר, "אתה יודע מה, אני הולך לשוחח עם הרבי בעניין הזה, ואחר כך אחזור אליך".

באותו סוף שבוע, כמדומני היה זה ביום ראשון, התקיימה שמחה בקהילה אצלנו, ואשתי ואני נעדרנו מהבית כל אותו היום. כשחזרנו בתחילת הערב, הטלפון בבית צלצל. הרב גרונר היה על הקו: "איפה היית? ניסיתי כל היום להשיג אותך", הוא אמר. "דיברתי עם הרבי והוא ביקש לשאול אותך שאלה".

"מה השאלה?"

"האם אתה עושה קידוש והבדלה על יין אדום?"

"לפעמים", ענית, "לא תמיד. לפעמים על יין לבן, לפעמים על מיץ ענבים. מה שיש לנו זמין בבית".

"ובכן, הרבי אמר לי להורות לך שמעתה עליך לעשות קידוש והבדלה על יין אדום", אמר הרב גרונר.

"וזה הכול?" שאלתי. לא קלטתי שכשהרבי נותן לך הוראה כזו, אינך אמור לשאול שאלות.

עד לשבת הבאה, כבר כל הקהילה שמעה על ההוראה של הרבי. בבית הכנסת דאגו להכין מראש יין אדום, וביקשו ממני לעשות קידוש עבור כל הקהילה. בבית גם עשיתי קידוש והבדלה על יין אדום – באותה שבת, וכמו כן בשבתות הבאות.

חלפו שבועיים נוספים, כלומר, שבעה שבועות מאז הפציעה. והנה לפתע, בדיוק כשהתעוררתי ועמדתי לקום ביום ראשון בבוקר, חשתי 'קליקים' בגלגל העין – ההרגשה הייתה שהוא זז ממקומו. אמרתי לאשתי, "משהו קורה שם. אני לא יודע מה זה בדיוק, אבל אני מרגיש משהו שונה".

החוויה הזו חזרה על עצמה. זה קרה שוב ושוב במהלך אותו שבוע, וכשהגיע יום שישי גלגל העין עדיין היה למעלה, אבל הייתה תזוזה ברורה. ואז הגיעה השבת – קידוש והבדלה – ואחרי זה גלגל העין ירד, והכל היה מושלם. יכולתי שוב לראות, ללא עדשות הפריזמה, וכבר לא הייתי זקוק לתחבושת על העין.

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תרס"ה (1904) — אחיו הצעיר של הרבי, דובער, נולד בניקולייב, אוקראינה. ג' בכסלו

< תשי"ט (1958) — הרבי ביקש מהרב בנימין גורודצקי, נציג חב"ד באירופה, לסייע לרב גרשון מענדל גרליק לבסס את נציגות חב"ד במדינת איטליה. בהמשך עודד הרבי את הרב גורודצקי שיסע יחד עם הרב גרליק לאיטליה ויעזור לו לקשור קשרים עם הקהילות המקומיות.¹ ו' בכסלו

< תשל"ט (1978) — הרבי ביקר בתערוכת ציוריו של הצייר הישראלי מר ברוך נחשון שהוצגה בסמיכות ל-770. במשך כ-45 דקות סקר הרבי את הציורים, ואף העיר הערות על חלק גדול מהם. קודם לכן עודד הרבי את מר נחשון לקיים בניו יורק תערוכה שבה יציג חלק מיצירותיו.² ו' בכסלו

1 אגרות קודש, כרך יח, עמ' פב
2 שיחות קודש תשל"ט, חלק א, עמ' 718

לזכות החתן הרה"ח ר' מנחם מענדל שי' והכלה מרת ח' מושקא תח' פלדמן

לרגל חתונתם בשעטומ"צ, יום רביעי כ"ט מר-חשון ה'תשע"ו

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של



JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015

ההדפסה וההפצה לע"נ

הרה"ח ר' יהודה לייב בן ר' מרדכי ע"ה וזוגתו מרת איטא בת ר' שלמה ע"ה ביסטריצקי